

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה זט יד א

באחד בשבט ראש השנה לאילן: Mai טעמא אמר רב אלעזר אמר רבינו אוושעיא הוαι ויצאו רוב גשמי שנה ועדין רוב תקופה מבחוץ Mai קאמר הכי קאמר אף על פי שרוב תקופה מבחוץ הואי ויצאו רוב גשמי שנה

רש"י ראש השנה זט יד א

במהד שטט רלה נטה נטילן: ולוין תוכמיון מפיירות לילן שחננו פירוטיו קודס لكن על פיירות כלילן שחננו מהחר מכלן: כויליל ויללו רוז גטמי טנא - מכבר עדר רוז ימות כגטמים טכוול זמן רזיעך וועלכ טרף צהילנות, וממלחו ספירות חונען מעטה:

עדין רוז תקופת טטה מזחון - עדין רוז כתקופכ לזויה: מלי קלמי - ועדין רוז תקופת מזחון, כל טנן דכוון דרווע תקופת מזחון עדין למ כגיינ זמן כהננה, ולע' כי נכס לקבוע לרלה בטנא ננד הדר:

ספר פרי צדיק לט"ז בשבט - אות ג

אך לאורה יש להבון הא טעם דשבט ראש השנה לאילן הוא מפני שייצאו רוב גשמי שנה כמו שכותב בגמרה (שם יד) ואזין חננות הפירות (כמו שכותב רשי"י) זהו ורק בארץ ישראל ואיזו טעם שהיה ט"ז בשבט ראש השנה לאילן בחוץ לארץ ומנהג ישראל לאכול פירות בט"ז בשבט אף בחוץ לארץ ואם היו אוכלים מפירות ארץ ישראל דוקא היה מקום אבל המנהג לאכול פירות חוץ לארץ. גם כל ענין ראש השנה לאילן הוא לעניין מעשר וזה איינו נהוג בפירות חוץ לארץ. ומנהג זה לאכול פירות אף שלא נזכר בקדמוניים רק בספר למחר"ס חאג'י אבל מנהג ישראל תורה ואומרים מהרב הקדוש הרבי מלובלין זצוק"ל שהוא עצמו תורה. ובסידור הרב יש שאין אומרים תחנון בט"ז בשבט ובוזאי יש מקום אף בחוץ לארץ זה.

ספר פרי צדיק לט"ז בשבט - אות ב

[ב] במשנה (ריש ראש השנה) באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי ובית הלל אמרים בט"ז בו. ראייתי שדקדרו למה תנין לאילן לשון יחיד וכתבו דתיבת אל"ן גימטריא צ"א גימטריא ב' השמות ובאמת יש לדקדק יותר הא דתנן בא' בתשרי ראש השנהכו, לנטיעה לשון יחיד אף דכלו תנין לשון רבים לשנים ולשמייטין ולויובלות וכן אחר כך לירקות ובאמצע תנין לנטיעה לשון יחיד.

תלמוד בבלי מסכת ברכות זט לב/ב

אמר רבינו חייא ברבי חנינא אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה י חוזר ויתפלל שנאמר קווה אל ה' חזק ויאמץ לך וקוה אל ה

ספר מחשבות חרוץ - אות ח

ועיקר בכך נפש הצומחת שיסוד המים הוא כח עשיית הפירות והולדת תולדותיהם של צדיקים וזה כח ה' האחרון דשם הויה בסוד הא לכם לארע, וכתרה היא שורש, ועומק ראשית דרכו זה הוא בשבט שהוא נגד ה' דאקי"ה שהוא התחלת המשכנת כח זה בנפשות דבני ישראל מהאין הנעלם:

ספר ליקוטי אמרים - אות ב

וט"ז בשבט דוגמת ט"ז באב וגם בשאר דברים ובענין צירופי היות כידוע מטעם האריז"ל ואין כאן מקומו]

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף מג/א

הדר אוקים רבה בר רב הונא אמר בא עליה ודרש והמכשלה הזאת תחת ידיך אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן

תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טז/א

בשלמא מה למעלה מה למטה מה לאחריו לחוי אלא לפנים מה דהוה הוא רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמר תרויזיו
משל מלך בשיר ודם שאמר לעבדיו בנו לי פלטירין גודלון על האשפה הלאו ובנו לו אין רצונו של מלך להזכיר שם
אשפה

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה/ב

אמר רבי לוי לעולם יצפה אדם לחלום טוב עד עשרים ושתיים שנה מנהן מישוף דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה וגוי וכתיב יוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה וגוי מן שבורי עד תלתין כמה הוא תלת סרי
ושב דשבועה ותרתי דכפנא הוא עשרים ושתיים

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נא/א

אמר רבי אחא אף על פי כן מתי בנו בצמא שנאמר וסביבו נשערה מאד מלמד שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם
סביביו אפילו כחוט השערה ר' נחニア אמר מהכא אל נעץ בסוד קדושים הרבה ונורא על כל סביביו אמר ר' חנינא
כל האומר הקדוש ברוך הוא ותרן הוא יותרו חיו שנאמר הוצר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א"ר חננא ואייתימא ר'
שמואל בר נחמני מי דכתיב ארץ אפיק ולא כתיב ארץ אף ארץ אפיקים לצדיקים ולרשעים: תננו רבנן לא יסקל אדם
מרשותו לרשות הרבים מעשה באדם אחד שהיה מסקל מרשותו לרשות הרבים וממצו חסיד אחד אמר לו ריקה
מןני מה אתה מסקל מרשות שאתה שלך לרשות שלך לגיל עליו לימים נצרך למכור שדהו והיה מהליך באותו רשות
הרבים ונכשל באותו אבנים אמר יפה אמר לי אותו חסיד מפני מה אתה מסקל מרשות שאתה שלך לרשות שלך:

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נד/ב

שאל רבי חנינא בן עגיל את רבי חייא בר אבא מפני מה בדברות הראשונות לא נאמר בהם טוב ובדברות האחרונות
נאמר בהם טוב ... כל' אצל ר' תניחס בר חנילאי שהייה רגיל אצל ר' יהושע בן לוי שהיא בקי באגדה אז לגביה א"ל
מננו לא שמעתי אלא כך אמר לי שמואל בר נחום אחוי אמרו של רב אחא ברבי חנינא ואמרי לה אחוי אמרו של רב אחוי
ברבי חנינא הויאל ווסף להשתבר